

ring. Kan vi så ikke få en god forklaring på hvorfor nu det?

**Jørn Jespersen (SF):**

Ministeren siger, at han ikke vil begynde at sige noget på egen hånd. Det er jeg helt tryk ved. Jeg synes, det er fint, at ministeren indhenter faglig rådgivning, inden han begynder at melde ud, og sådan vil jeg også anbefale, at han fortsætter. Men det er jo ikke desto mindre en kendsgerning, at miljøministeren i samråd i Folketingets Miljøudvalg har oplyst, at dioxinindsatsen var stillet i bero.

Derfor kunne det være interessant at vide, hvad det er for en faglig rådgivning, der ligger bag, at indsatsen over for dioxiner er blevet stillet i bero, eller om det bare var noget, ministeren selv besluttede på egen hånd.

Nu siger ministeren så i dag, at det er den slet ikke, og pengene er ikke et problem, siger miljøministeren også, dem har vi.

Jamen det er da fint, hvis det pres, der har været fra oppositionen, fra grønne organisationer og fra fiskeriet har ført til, at ministeren nu har ændret sin beslutning og ikke vil stille dioxinindsatsen i bero. Det er fint nok. Men hvornår får vi så et overblik over, hvad det egentlig er for nogle områder, der bliver ramt af de massive besparelser og nedskæringer? Ministeren har lovet sådan en oversigt. Den er ikke kommet. Halvdelen af året er snart gået. Hvornår ligger der i miljøministerens ministerium et overblik over, hvordan nedskæringerne bliver fordelt?

**Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):**

Hr. Ole Vagn Christensen spørger mig, om ikke det er bekymrende, at de beslutninger, der bliver truffet, bliver udlagt sådan, at det er besparelser og ikke til gavn for miljøet.

Jo, det er da bekymrende, og jeg skal da også kun opfordre alle dem, der forsøger at danne de her skræmmebilleder, til at stoppe med det. Det er jeg da sådan set meget enig i.

Jeg vil kun sige om de her ting, at jeg mener, at det, der står i bæredygtighedsforslaget, er fint. Jeg synes, det er helt i orden, som det står der. Jeg vil ikke uddybe det mere, end jeg har gjort nu.

Det kan godt være, at man synes, at man er kommet til at stille det her spørgsmål en omgang for tidligt. Det skulle man så have tænkt på. Jeg har sagt, også dengang jeg var i samråd den 10. april, at nu får vi en redegørelse. Man

kan sige, at det er en mærkelig måde at arbejde på, at vi skal have en redegørelse om, hvor langt vi er, og hvilke anbefalinger man så vil fremkomme med om, hvad vi skal gøre på dioxinområdet. Man kan synes, at det er en underlig måde at gøre det på, men man kan i hvert fald ikke sige, at man ikke er oplyst om det.

Derfor er det, at jeg kun siger, at det stadig væk er ministerens holdning. Nu får vi at vide, hvor langt vi er nået på det område, hvad anbefalingerne er, hvordan prioriteringen er, og så træffer miljøministeren bagefter en beslutning. Den skal han selvfølgelig stå til regnskab for.

Jeg vil bare sige, at jeg synes ikke, at det er en underlig måde at gøre tingene på, og man kan sagtens forestille sig, at det vil ske på flere områder, at når der kommer en ny minister, vil han godt finde ud af, hvad der i grunden er op og ned, hvor langt vi er kommet, hvilke anbefalinger der skal til, og hvilke prioriteringer han så bagefter vil foretage.

Jeg er da glad for, at der er den store interesse for området, for det gør jo, at regeringen får lettere ved at komme igennem med sine synspunkter. Jeg synes bare, at det havde været rart, at vi havde de faktuelle forhold, inden vi gik i gang.

Jeg anerkender fuldt ud, at man kan være uenig med ministeren i, at det er noget underligt noget først at ville have en redegørelse, inden man beslutter, hvad man vil gøre, men det er jo set andre steder, at sådan gør man, og jeg siger kun, at jeg faktisk synes, vi skulle fortsætte den linje, så det ligger i en lige linje fra min side.

Kl. 13.15

**Jørn Jespersen (SF):**

Jamen der er to ubesvarede spørgsmål tilbage:

Når ministeren nu er så afhængig af faglig rådgivning, inden han træffer nogen beslutninger, hvordan kan det så være, at han besluttede at stille dioxinindsatsen i bero, inden der var sådan en faglig rådgivning? Er det ikke at træffe beslutningen, før man har grundlaget? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvornår foreligger der en endelig oversigt over, hvordan de meget betydelige besparelser på miljøområdet konkret skal udmøntes? Hvad er det konkret for indsatser, der vil blive nedprioriteret eller bortfalder som følge af besparelserne?

Miljøministeren har talt meget om prioriteringer. Det forpligter jo også miljøministeren selv til at vedgå, hvad det er for områder, der bliver ramt af nedprioriteringer. Vi ved godt, at det er